

GRAN ANGULAR

FÓRMULA MAGISTRAL

Enric I. CanelaCATEDRÀTIC DE BIOQUÍMICA I BIOLOGIA MOLECULAR.
FACULTAT DE BIOLOGIA DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Proves de selectivitat a la UAB. ARXIU / ORIOL DURAN

MILLOREM L'ACCÉS
A LA UNIVERSITAT

Cada juny, quan es fa la prova d'avaluació de batxillerat per a l'accés a la universitat, l'antiga prova d'accés a la universitat, popularment PAU o selectivitat, arriba el debat sobre la seva bondat, utilitat, necessitat... i surten defensors i detractors de l'actual model.

Aquesta prova la determina l'Estat i només l'han de realitzar aquells alumnes de batxillerat que volen accedir a la universitat a estudis oficials de grau. Pondera un 40% de la nota que permet optar a un grau. L'altre 60% el dona la nota final de batxillerat.

Els defensors i detractors del model de les PAU, haurien de tenir present que no més serveixen per accedir a la universitat i que en cap cas avaluen el batxillerat perquè

La política educativa d'un país ha de tenir els objectius de la formació universal, l'excel·lència i l'equitat, i és obligació dels governants conèixer si es compleixen els objectius amb indicadors adequats que expliquin bé els resultats i les tendències. També fer-los públics

no tots els alumnes de batxillerat les fan. Dissortadament, només és un sistema que ordena la demanda quan aquesta demana sobrepassa l'oferta.

A mi aquest model no m'agrada gens. La política educativa d'un país ha de tenir els objectius de la formació universal, l'excel·lència i l'equitat, i és obligació dels governants conèixer si es compleixen els objectius amb indicadors adequats que expliquin bé els resultats i les tendències. També fer-los públics. Saber-ho implica avaluar i no es pot oblidar que l'observació sempre condiciona el resultat.

A hores d'ara, Catalunya avalua parcialment el sistema educatiu. Es fan les avaluacions dels resultats de l'educació primària i de la secundària obligatòria, però no

de la postobligatòria.

Per conèixer l'equitat del batxillerat, les PAU no serveixen en absolut. Només el 63% dels estudiants de 2n de batxillerat fan les PAU, i dels que les fan, aprova més del 95%. És cert que l'educació secundària postobligatòria no només és el batxillerat, però una part de la falta d'equitat del sistema educatiu es palesa en els resultats de batxillerat i no a les PAU.

Amb més errors que encerts, la criticada LOMQE del ministre Wert va intentar amb la revàlida aquest objectiu. No opinaré sobre com hauria de ser un bon mecanisme avaluador, si per coneixements o per competències. Les crítiques més ferotges van ser pel mètode i per les consideracions competencials, però el resultat és que després de la "batalla" no hem fet ús de les nostres competències i hem renunciat a valorar els resultats de tota l'educació secundària postobligatòria. Ho considero un enorme error.

Hem de descartar que les PAU puguin jugar cap paper rellevant. El que és cert que en ser un mètode avaluador mal dissenyat condiciona la formació d'una part significativa del batxillerat, especialment en entorns de baix estatus socioeconòmic i cultural, tot contribuint a la falta d'equitat. No avaluar o dissimular els resultats ens

porta a un cert cofoisme. No fer conscient a la gent de la situació real en diferents entorns evita que aparegui la demanda per solucionar allò que no funciona.

BONS INFORMES. El debat sobre l'equitat hauria d'anar molt més enllà. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya fa molt bons informes que no sé fins a quin punt són emprats per prendre decisions polítiques. És francament allò-nador analitzar en el portal "EUC dades", en el "perfil titulats: dades sociodemogràfiques", dels graduats. Es pot veure que en alguns graus predominen els pares dels graduats sense estudis o amb estudis primaris, mentre que en altres el predomini és que tots dos tenen estudis universitaris. L'origen determina professions. Equitat?

Fa molts anys, el sistema públic català va decidir no exercir les competències que tenia en matèria d'admissió d'estudiants als diferents ensenyaments i es va acceptar que no saber matemàtiques es compensava amb saber biologia o qualsevol altra combinació de les possibles. Responsabilitat compartida entre govern i universitats.

El sistema català es va consolidant no només a partir de la falta de competència exclusiva i els intents de l'administració general de l'Estat de reduir les competències que tenim a partir de lleis de bases, sinó també per la renúncia a exercir algunes de les que tenim. En alguns casos, per por, o per comoditat, però en altres la negació de la realitat ens fa més feliços. En l'àmbit de l'admissió d'estudiants, les universitats tenen totes les competències, però no n'exerceix cap.

Preveig que el debat se centrarà més en la dualitat del coneixement: competències sense ser capaços de discutir sobre les capacitats necessàries per a un determinat estudi. Què hi farem!

EUC Dades, el portal català

<http://estudis.aqu.cat/dades/Web/QueEs> és el lloc web de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, l'AQU, en què es troben els informes dels resultats de les enquestes d'inserció laboral a les persones titulades de les universitats catalanes. Hi ha un informe per a cada titulació, organitzats per àmbit de coneixement.